

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 6T/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621010397
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šťastná
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7621010397.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Katarínou Šťastnou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. októbra 2021 takto

rozhodol:

obžalovaný:

S. Q., W.. XX.XX.XXXX U. L. W. U., M. F. C. Č.. XXX,
M. Č. U. Ú. E. Ú., V.

uznáva sa za vinného, že

dňa 8. apríla 2021 v čase okolo 20:00 hod. v obci C. Č.. XXX, I. L. W. U., v rómskej osade Pátoracká, pod vplyvom alkoholu pristúpil uzatvoreným vchodovým dreveným dverám vedúcim do obydľia poškodenej R. Q., ktoré boli proti otvoreniu zabezpečené šnúrkou pripevnenou o zárubňu dverí, tieto sa snažil rukami otvoriť, čo sa mu však nepodarilo, nakoľko dvere, aby ich obvinený neotvoril, z opačnej strany za šnúrkou držala aj jeho bývala družka poškodená Y. Ž., ktorá mu pri tom kričala, aby od svojho konania upustil a odišiel, následne obvinený vreckovým skladacím nožom rozrezal uvedenú šnúrkou a otvoril vchodové dvere do obydľia, bez oprávnenia a súhlasu majiteľa obydľia a tam žijúcich osôb vošiel dnu so slovami, že sa chce s poškodenou Y. Ž. porozprávať, pričom poškodená ušla do druhej miestnosti, kde v tom sa pred obvineného postavila R. Q., ktorá mu povedala, aby odišiel preč a aby dal pokoj jej dcére Y. Ž., čo obvinený nerešpektoval, Jarmilu Horváthovú rukou odstrčil nabok a pristúpil k poškodenej Márii Žigovej, ktorá ho opätovne vyzvala, aby z obydľia odišiel, vtom ju rukou chytil za vlasy a nasilu ju po zemi ťahal von z obydľia, čomu sa poškodená bránila, chytala mu ruky aj tričko a hovorila mu, aby ju nechal, na čo obvinený nereagoval a takto ju za vlasy vytiahol asi 10 metrov pred obydľie poškodenej, kde ju po celý čas držal na zemi a za vlasy počas toho ju jedenkrát dlaňou ruky udrel do oblasti tváre a uhryzol do pery a pravej strany brady a z uvedeného držania ju pustil až po príchode príslušníkov policajnej hliadky Obvodného oddelenia PZ Markušovce na ich vyzývanie, čím takto svojim konaním spôsobil poškodenej Márii Žigovej ľahké zranenia, a to pomliaždenie ľavého lakťa a drobnú ranu na spodnej pere vyžadujúce si jednorazové ošetrenie bez práceneschopnosti, bez spôsobenia škody na majetku poškodenej Jarmily Horváthovej,

teda

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania- vlámaním

- bez oprávnenia inému bránil užívať osobnú slobodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím

čím spáchal

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e) Trestného zákona

- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d) Trestného zákona

za to mu ukladá

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona ukladá trest prepadnutia veci - 1ks skladací nožík v zloženom stave o dĺžke 9cm, nožík má zlomenú čepeľ, ktorej dĺžka je 3 cm, rúčka nožíka má z jednej strany drevené obloženie a na druhej strane obloženie chýba.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Spišskej Novej Vsi podal dňa 19.07.2021 na tunajší súd obžalobu na obvineného Františka Horvátha pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d/ Trestného zákona a pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona pre skutok, ktorý je popísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Po kladnom zodpovedaní otázok uvedených v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku a po stanovisku prokurátora a obhajcu, ktorí navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného ako aj vzhľadom k tomu, že z dokazovania vykonaného v prípravnom konaní mal súd preukázané, že skutky sa stali tak, ako sú popísané v obžalobe, prijal jeho vyhlásenie o vine a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom rozhodovania o treste.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný doposiaľ (prvýkrát v roku 2013) päťkrát súdne trestaný pre úmyselnú, najmä majetkovú trestnú činnosť, pričom v roku 2014 bol odsúdený v dvoch prípadoch na nepodmienečný trest odňatia slobody, a to rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T 47/2013 a rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová ves sp. zn. 4T/93/2014. Naposledy bol odsúdený rozhodnutím Obvodného súdu Praha 9 sp. zn. 3T/17/2019 zo dňa 21.02.2019, právoplatného dňa 10.7.2019 pre ublíženie na zdraví a výtržníctvo.

V evidencii priestupkov má obžalovaný 1 záznam, a to za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že dňa 01.04.2021 pred domom č. 376 v obci C. sa hrubo správal voči R. Q., W.. XXXX, F. C. Č.. XXX tak, že ju chytil rukami za plecia a zatriasol ňou a potom ju hneď od seba odstrčil do steny jej domu. Za priestupok mu bolo uložené pokarhanie.

Poškodené Y. Ž. E. R. Q. si neuplatnili žiaden nárok na náhradu škody.

Vreckový skladací nožík, ktorým obžalovaný rozrezal šnúрку, ktorá zabezpečovala vchodové dvere, obžalovaný vydal v prípravnom konaní dňa 08.04.2021 a na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nožík je jeho vlastníctvom.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania žalovaných skutkov, súd ho uznal vinným zo spáchania skutkov uvedených vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný svojím konaním naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno d/ Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e/ Trestného zákona, pretože bez oprávnenia R. Q. vošiel do jej obydľia, pričom vchodové dvere sa snažil otvoriť rukami, čo sa mu však nepodarilo, pretože ich z opačnej strany držala aj jeho bývalá družka Y. Ž.. Následne použitím vreckového noža rozrezal šnúрку, ktorá vchodové dvere zabezpečovala, vošiel do obydľia a násilu vytiahol Y. Ž. proti jej vôli z obydľia von, kde ju držal na zemi a za vlasy, jedenkrát ju udrel do oblasti tváre a uhryzol do pery a pravej strany brady a pustil ju až po príchode príslušníkov policajnej hliadky a na ich výzvu. Obžalovaný tak spáchal oba trestné činy závažnejším spôsobom konania, pretože do obydľia R. Q. vošiel vlámaním, a teda vnikol do uzatvoreného priestoru nedovoleným prekonaním zabezpečovacej prekážky použitím sily a Y. Ž. obmedzil jej osobnú slobodu použitím fyzického násillia proti jej telesnej integrite. Obžalovaný konal ako osoba trestne zodpovedná v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona, pretože z jeho konania je zrejmé, že chcel porušiť záujem na ochrane osobnej slobody človeka a na ochrane domovej slobody.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal súd zo zásad ukladania úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1, 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný spáchal dva trestné činy dvoma skutkami, pričom jeden z trestných činov bol zločinom. Vzhľadom k tomu, že u obžalovaného prevažoval pomer poľahčujúcich okolností, aplikoval súd pri ukladaní trestu aj § 38 ods. 3 Trestného zákona. Rovnako tak vychádzal súd aj zo zásad ukladania trestu vyjadrených v ustanoveniach § 34 Trestného zákona.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbierajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom k tomu, že súd odsudzoval obžalovaného za spáchanie dvoch trestných činov, a to prečinu porušovania domovej slobody, kde zákon stanovuje trestnú sadzbu odňatia slobody v rozpätí 1 až 5 rokov a zločinu obmedzovania osobnej slobody, kde zákon stanovuje trestnú sadzbu odňatia slobody v rozpätí 3 až 8 rokov, v zmysle zásady vyjadrenej v § 41 ods. 1 Trestného zákona je najprísnejšie trestným zločin obmedzovania osobnej slobody.

Keďže obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy dvoma skutkami, z ktorých jeden je zločinom, podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona zvyšuje sa o jednu tretinu horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody zločinu obmedzovania osobnej slobody, teda horná hranica 8 rokov sa zvyšuje o 1/3 t.j. na 10 rokov a 8 mesiacov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona prihliadol súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Poľahčujúcu okolnosť vzhliadol súd jednu, a to, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestných činov a trestné činy úprimne oľutoval. Priťažujúcu okolnosť súd nevzhliadol žiadnu. To, že obžalovaný spáchal viac trestných činov sa prejavilo už v aplikácii asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona a súd v súlade so stanoviskom NS SR č. 1/2011 a teda, že spáchanie zbiehajúceho sa trestného činu sa nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 TZ), nepoužil súd túto okolnosť ako priťažujúcu. U obžalovaného tak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností a v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona tak dochádza k zníženiu hornej hranice zákonom zvýšenej trestnej sadzby o jednu tretinu, teda zvýšená horná hranica 10 rokov a 8 mesiacov sa znižuje o 1/3 a je tak vo výške 7 rokov a 8 mesiacov.

Aj keď obe poškodené na hlavnom pojednávaní uviedli, že obžalovanému prepáčili jeho správanie a chcú, aby sa vrátil domov a pomáhal im, súd vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý nevedel riadny spôsob života a dopustil sa už v minulosti protiprávneho konania vrátane priestupkového konania voči poškodenej R. Q. s poukazom na závažnejší spôsob konania ako aj vzhľadom na charakter a závažnosť spáchaných trestných činov dospel k záveru, že na obžalovaného je možné pôsobiť už len trestom spojeným s obmedzením jeho osobnej slobody, pretože iný druh trestu by u neho neplnil účel sledovaný trestným zákonom. To, že poškodené obžalovanému prepáčili ako aj to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestných činov priznal a svoje konanie oľutoval, zohľadnil súd pri určení výmery trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby.

Na výkon trestu odňatia slobody zaradil súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písmeno b/ Trestného zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Takto uložený trest považuje súd za spravodlivý a má za to, že ním bude zabezpečená prevýchova obžalovaného, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie.

Keďže vreckový nožík bol použitý na spáchanie trestného činu a obžalovaný je jeho vlastníkom, uložil súd obžalovanému aj trest prepadnutia veci, ktorá prepadá v prospech štátu.

O škode súd nerozhodoval, keďže poškodené si nárok na náhradu škody v trestnom konaní neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.